

Bruksela, 27 kwietnia 2022 r.
(OR. pl)

8490/22

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2022/0135 (COD)

VISA 70
MIGR 124
FRONT 176
MOG 34
RELEX 531
COMIX 210
CODEC 549

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	27 kwietnia 2022 r.
Do:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, sekretarz generalny Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2022) 189 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY zmieniającego rozporządzenie (UE) 2018/1806 wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (Kuwejt, Katar)

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2022) 189 final.

Załącznik: COM(2022) 189 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 27.4.2022 r.
COM(2022) 189 final

2022/0135 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniające rozporządzenie (UE) 2018/1806 wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu

(Kuwejt, Katar)

{SWD(2022) 129 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Jeżeli chodzi o pogłębienie ogólnych stosunków między UE a Zatoką Perską, UE powinna dążyć do bardziej strategicznego ukierunkowania kontaktów z tym regionem, działając na rzecz silniejszego, obszerniejszego i wielosektorowego partnerstwa. Decydującą rolę w promowaniu partnerstwa między obydwoma regionami odgrywa status bezwizowy, który ułatwia kontakty międzyludzkie i przyczynia się do wzmocnienia wymiany politycznej, gospodarczej, badawczej, edukacyjnej, kulturalnej i społecznej, która już dzisiaj jest intensywna. W związku z tym UE, dążąc do osiągnięcia w przyszłości pełnej spójności regionalnej, będzie nadal współpracować z państwami Zatoki Perskiej, które są zainteresowane ruchem bezwizowym do UE, w oparciu o kryteria i procedurę ustanowione w rozporządzeniu (UE) 2018/1806¹. W świetle podjętych dotychczas kroków proceduralnych i pierwszej oceny, która została przeprowadzona, zwolnienie z obowiązku wizowego dla obywateli Kuwejtu i Kataru, którego dotyczy niniejszy wniosek, pozwala zapewnić większą spójność regionalną w regionie Zatoki Perskiej. Jest to kolejny etap następujący po zwolnieniu z obowiązku wizowego, które przyznano Zjednoczonym Emiratom Arabskim w 2014 r. i które ułatwiło kontakty z tym krajem.

Zarówno Kuwejt, jak i Katar okazały się kluczowymi partnerami UE w pokonywaniu niedawnych kryzysów. Godne uwagi przykłady niedawnej współpracy obejmują repatriację obywateli UE i działania w zakresie szczepień w okresie pandemii COVID-19, ewakuację obywateli UE poprzez Dohę po przejęciu rządów w Afganistanie przez talibów, wsparcie finansowe i dobre usługi świadczone przez Kuwejt w celu ułatwienia pomocy humanitarnej podczas wojny w Syrii, a także wysiłki na rzecz przeciwdziałania niedawnym zagrożeniom hybrydowym dla Europy. Co więcej, Kuwejt i Katar są ważnymi partnerami gospodarczymi dla Unii, w szczególności w obszarze energii i w świetle unijnego celu, jakim jest dywersyfikacja dostaw energii².

Państwa trzecie, których obywatele są zwolnieni z obowiązku wizowego, określa się na podstawie indywidualnej oceny szeregu kryteriów określonych w art. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1806. Wspomniane kryteria odnoszą się między innymi do „nielegalnej imigracji, porządku oraz bezpieczeństwa publicznego, korzyści gospodarczych, w szczególności w zakresie turystyki i handlu zagranicznego, oraz do stosunków Unii z danymi państwami trzecimi, w tym w szczególności w zakresie poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności, a także do skutków spójności regionalnej i wzajemności”.

Ryzyko nielegalnej migracji z Kuwejtu i Kataru jest niskie, kraje te zacieśniają współpracę z UE w kwestiach bezpieczeństwa i wydają paszporty biometryczne, co jest niezbędne do ruchu bezwizowego do UE. Kuwejt i Katar są ważnymi partnerami gospodarczymi i handlowymi dla UE oraz istotnymi partnerami dla Europy w okresie wychodzenia z pandemii COVID-19,

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1806 z dnia 14 listopada 2018 r. wymieniące państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (Dz.U. L 303 z 28.11.2018, s. 39).

² Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Bezpieczeństwo dostaw i przystępne ceny energii” z dnia 23 marca 2022 r. (COM(2022) 138 final), <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?qid=1651236343384&uri=CELEX%3A52022DC0138>.

a także w kontekście rosyjskiej agresji na Ukrainę i jej konsekwencji dla dostaw energii i globalnej mobilizacji w celu wsparcia Karty ONZ. Zwolnienie z obowiązku wizowego obywateli Kuwejtu i Kataru podróżujących do UE przyniosłoby korzyści gospodarce UE, w szczególności branży turystycznej. Choć w tych państwach nadal utrzymują się wyzwania w obszarze praw człowieka i podstawowych wolności, jednak dokonuje się tam proces przemian społecznych, jeżeli chodzi o prawa kobiet, prawa pracownicze, wolność religii i dialog międzywyznaniowy. Oczekuje się, że perspektywa trwałego ruchu bezwizowego umocni pozytywne tendencje w Kuwejcie i Katarze w kontekście postępów i reform w wymienionych obszarach.

Jeśli chodzi o spójność regionalną, kontynuowanie w nadchodzących miesiącach współpracy z pozostałymi państwami Zatoki Perskiej podlegającymi obowiązkowi wizowemu, z myślą o ostatecznym zniesieniu obowiązku wizowego wobec wszystkich państw RWPZ, mogłoby również zachęcić do podobnych pozytywnych reform. W związku z powyższym Komisja rozpocznie wkrótce rozmowy techniczne z tymi partnerami na temat spełnienia kryteriów zwolnienia z obowiązku wizowego na mocy rozporządzenia wizowego. Co więcej, w ramach lokalnej współpracy schengenńskiej z tymi partnerami, zgodnie z art. 24 ust. 2 rozporządzenia 810/2009 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Wizowy, zmienionego rozporządzeniem 2019/1155, prowadzone będą dalsze działania na rzecz przyjęcia korzystniejszych przepisów dotyczących wydawania wiz wielokrotnego wjazdu o długim okresie ważności (do pięciu lat). Wniosek w sprawie cyfryzacji procedur wydawania wiz Schengen przyczyni się do tego, że procedury wizowe będą przebiegać bez konieczności sporządzania dokumentacji papierowej oraz bezpośredniego kontaktu, dzięki czemu wnioskodawcy zaoszczędzą czas i koszty.

Złożony przez Komisję wniosek dotyczy zmiany rozporządzenia (UE) 2018/1806, aby zwolnić obywateli Kuwejtu i Kataru z obowiązku posiadania wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych państw członkowskich, gdy ich całkowity pobyt nie przekracza 90 dni w ciągu każdego 180-dniowego okresu.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Rozporządzenie (UE) 2018/1806 zawiera wykaz państw trzecich, których obywatele muszą posiadać wizę podczas przekraczania granic zewnętrznych państw członkowskich, oraz państw trzecich, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu. Rozporządzenie (UE) 2018/1806 jest stosowane przez wszystkie państwa członkowskie z wyjątkiem Irlandii, jak również przez Islandię, Liechtenstein, Norwegię i Szwajcarię. Rozporządzenie to jest częścią wspólnej unijnej polityki wizowej w przypadku krótkich pobytów wynoszących do 90 dni w dowolnym 180-dniowym okresie.

Kuwejt i Katar są obecnie wymienione w załączniku I do rozporządzenia (UE) 2018/1806 wśród państw trzecich, których obywatele mają obowiązek posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych państw członkowskich. Wszyscy podróżujący powinni być poddani na granicach zewnętrznych szczegółowym kontrolom w oparciu o stosowne bazy danych³.

Treść wykazów państw trzecich w załącznikach I i II powinna być i pozostawać w zgodzie z kryteriami określonymi w art. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1806⁴, który odnosi się między

³ Zgodnie z art. 8 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen), zmienionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady 2017/458 z dnia 15 marca 2017 r., Dz.U. L 74 z 18.3.2017, s. 1.

⁴ Motyw 4 rozporządzenia (UE) 2018/1806.

innymi do „nielegalnej imigracji, porządku oraz bezpieczeństwa publicznego, korzyści gospodarczych, w szczególności w zakresie turystyki i handlu zagranicznego, oraz do stosunków Unii z danymi państwami trzecimi, w tym w szczególności w zakresie poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności, a także do skutków spójności regionalnej i wzajemności”.

Jeżeli zwolnienie z obowiązku wizowego wejdzie w życie, możliwe będzie zastosowanie – w przypadku, gdy nie jest zapewniona pełna wzajemność wizowa lub gdy system bezwizowy jest nadużywany lub gdy występuje nadużycie wynikające ze zwolnienia z obowiązku wizowego – mechanizmów wzajemności i zawieszenia przewidzianych w rozporządzeniu (UE) 2018/1806⁵. Aby zwolnienie z obowiązku wizowego stało się skuteczne, konieczne będzie zawarcie umowy w sprawie zniesienia obowiązku wizowego między każdym z obu państw oraz UE, w której zawarte będą zabezpieczenia odnoszące się do kryteriów rozporządzenia (UE) 2018/1806 uzasadniających zwolnienie z obowiązku wizowego.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Zwolnienie Kuwejtu i Kataru z obowiązku wizowego, którego dotyczy wniosek, jest spójne z wysiłkami UE na rzecz zbudowania silniejszego, bardziej strategicznego, kompleksowego i wielosektorowego partnerstwa z regionem Zatoki Perskiej. W tym celu należy przyjąć wspólny komunikat w sprawie partnerstwa strategicznego z regionem Zatoki Perskiej.

Do zapewnienia zgodnego z prawem korzystania ze zwolnienia z obowiązku wizowego przez obywateli państw trzecich przyczyni się unijny system wjazdu/wyjazdu, którego uruchomienie zaplanowano na wrzesień 2022 r. Kontrolę wstępną obywateli państw trzecich zwolnionych z obowiązku wizowego zapewni ponadto europejski system informacji o podróżach oraz zezwoleń na podróż (ETIAS), którego uruchomienie zaplanowano na maj 2023 r. i który przyczyni się tym samym w skuteczny sposób do utrzymania i wzmocnienia bezpieczeństwa w strefie Schengen.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Podstawę prawną wniosku stanowi art. 77 ust. 2 lit. a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). Proponowane rozporządzenie będzie stanowiło rozwinięcie dorobku Schengen.

- **Pomocniczość, proporcjonalność i wybór instrumentu**

Niezbędnej zmiany rozporządzenia (UE) 2018/1806 należy dokonać w drodze rozporządzenia. Państwa członkowskie nie są w stanie osiągnąć odnośnego celu polityki, działając pojedynczo. Nie istnieją inne (nielegislacyjne) możliwości osiągnięcia tego celu.

⁵ Odpowiednio art. 7 i 8 rozporządzenia (UE) 2018/1806.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Na forum Grupy Roboczej ds. Wiz odbyły się dyskusje z państwami członkowskimi na temat możliwości przeglądu unijnych wykazów państw zwolnionych z obowiązku wizowego i państw objętych tym obowiązkiem, a także na temat metodyki i zakresu takiego przeglądu. Omówiono wymogi dotyczące zwolnienia z obowiązku posiadania wizy do UE z przedmiotowymi państwami; oba państwa potwierdziły przy różnych okazjach swoje zainteresowanie zapewnieniem ruchu bezwizowego do UE.

- **Prawa podstawowe**

Wniosek nie ma negatywnego wpływu na ochronę praw podstawowych w Unii Europejskiej.

4. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Rozporządzenie będące przedmiotem wniosku będzie bezpośrednio stosowane od dnia jego wejścia w życie. Zwolnienie z obowiązku wizowego będzie miało zastosowanie od dnia wejścia w życie umowy o zwolnieniu z obowiązku wizowego, która zostanie zawarta między Unią Europejską a Kuwejtem i Katar. Komisja będzie nadal ściśle monitorować spełnianie wymogów określonych w art. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1806 po wejściu w życie umów w sprawie zniesienia obowiązku wizowego.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Proponuje się zmianę rozporządzenia (UE) 2018/1806 poprzez przeniesienie Kuwejtu i Kataru z załącznika I (wykaz państw trzecich, których obywatele mają obowiązek posiadania wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych państw członkowskich) do załącznika II (wykaz państw trzecich, których obywatele są zwolnieni z obowiązku posiadania wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych państw członkowskich na pobyt nie dłuższy niż 90 dni w okresie 180 dni).

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniające rozporządzenie (UE) 2018/1806 wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu

(Kuwejt, Katar)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 77 ust. 2 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1806⁶ wymienia się państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych państw członkowskich, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu.
- (2) Państwa trzecie, których obywatele są zwolnieni z obowiązku wizowego, określa się na podstawie indywidualnej oceny szeregu kryteriów określonych w art. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1806. Kryteria te odnoszą się między innymi do „nielegalnej imigracji, porządku oraz bezpieczeństwa publicznego, korzyści gospodarczych, w szczególności w zakresie turystyki i handlu zagranicznego, oraz do stosunków Unii z danymi państwami trzecimi, w tym w szczególności w zakresie poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności, a także do skutków spójności regionalnej i wzajemności”.
- (3) Ryzyko nielegalnej migracji z Kuwejtu i Kataru do Unii jest niskie, kraje te wydają paszporty biometryczne, które są zgodne z normami Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego. W ostatnich latach zacieśniono współpracę z tymi krajami w zakresie bezpieczeństwa. Jeżeli chodzi o interesy gospodarcze, Kuwejt i Katar są ważnymi partnerami gospodarczymi dla Unii, przede wszystkim w obszarze energii. Chociaż nadal utrzymują się wyzwania w obszarze praw człowieka i podstawowych wolności, to w Kuwejcie i Katarze dokonuje się proces przemian społecznych i nastąpiła poprawa, jeżeli chodzi o prawa kobiet, prawa pracownicze, wolność religii

⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1806 z dnia 14 listopada 2018 r. zmieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu, Dz.U. L 303 z 28.11.2018, s. 39.

i dialog międzywyznaniowy. Oczekuje się, że państwa te będą kontynuować reformy i notować dalsze postępy. Długoterminowe korzyści płynące z ruchu bezwizowego do UE mogą wzmocnić pozytywne tendencje, jakie obserwuje się w tych obszarach.

- (4) W związku z powyższym obywatele tych państw powinni zostać zwolnieni z obowiązku wizowego w przypadku całkowitego pobytu nieprzekraczającego 90 dni w ciągu każdego 180-dniowego okresu, zaś odwołania do tych państw powinny zostać przeniesione do załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 2018/1806.
- (5) Zwolnienie z obowiązku wizowego obywateli Kuwejtu i Kataru pozostaje bez uszczerbku dla zastosowania unijnych środków ograniczających przyjętych na podstawie art. 29 TUE i art. 215 TFUE.
- (6) Zwolnienie z obowiązku wizowego obywateli Kuwejtu i Kataru nie powinno mieć zastosowania przed zawarciem umów dwustronnych o zwolnieniu z obowiązku wizowego między Unią a Kuwejtem i Katarą, co w szczególności pozwoli zapewnić utrzymanie pełnej wzajemności.
- (7) W związku z powyższym należy odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) 2018/1806.
- (8) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE⁷. Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w jego przyjęciu i nie jest nim związana ani go nie stosuje.
- (9) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, wchodzących w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt B decyzji Rady 1999/437/WE⁸.
- (10) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. B decyzji Rady 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE⁹.
- (11) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen,

⁷ Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

⁸ Decyzja Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31).

⁹ Decyzja Rady 2008/146/WE z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1.

które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. B decyzji Rady 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE¹⁰,

- (12) Niniejsze rozporządzenie jest aktem stanowiącym rozwinięcie dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związanym w rozumieniu, odpowiednio, art. 3 ust. 1 Aktu przystąpienia z 2003 r., art. 4 ust. 1 Aktu przystąpienia z 2005 r. i art. 4 ust. 1 Aktu przystąpienia z 2011 r.,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) 2018/1806 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w załączniku I pkt 1 („PAŃSTWA”) skreśla się odniesienia do Kuwejtu i Kataru;
- b) w załączniku II pkt 1 („PAŃSTWA”) wprowadza się następujące zmiany:
 - i) między odniesieniami do ... a ... dodaje się odniesienie w brzmieniu:

„Kuwejt (*)(**)”;

(*) Zwolnienie z obowiązku wizowego ma zastosowanie od dnia wejścia w życie umowy o zwolnieniu z obowiązku wizowego, która zostanie zawarta z Unią Europejską.

(**) Zwolnienie z obowiązku wizowego dotyczy wyłącznie posiadaczy paszportów biometrycznych wydanych zgodnie z normami Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO).

- ii) między odniesieniami do ... a ... dodaje się odniesienie w brzmieniu:

„Katar (*)(**)”.

(*) Zwolnienie z obowiązku wizowego ma zastosowanie od dnia wejścia w życie umowy o zwolnieniu z obowiązku wizowego, która zostanie zawarta z Unią Europejską.

(**) Zwolnienie z obowiązku wizowego dotyczy wyłącznie posiadaczy paszportów biometrycznych wydanych zgodnie z normami Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

¹⁰ Decyzja Rady 2011/350/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób, Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

Przewodnicząca

W imieniu Rady

Przewodniczący